

תוספת.

(סעיף 71)

טור שני

טור ראשון

~~פקודה בת-כשרות~~
~~אזרחיים ודתיים~~
 (שיפוט).

~~פרק ג'~~

המג'לה

הסעיפים הבאים במידה שהם מנוגדים להוראתיה של הפקודה הזאת, או אינם מתיישבים איתן: —

סעיף 1 עד 100, ועד בכלל.

סעיף 482.

סעיפים 545 עד 548, ועד בכלל.

סעיפים 550 ועד 551, ועד בכלל.

סעיף 556.

סעיפים 741 עד 742, ועד בכלל.

סעיפים 768 עד 769, ועד בכלל.

סעיף 771.

סעיפים 777 עד 783, ועד בכלל.

סעיפים 787 עד 790, ועד בכלל.

סעיף 792.

סעיף 803.

סעיפים 813 עד 814, ועד בכלל.

סעיפים 827 עד 828, ועד בכלל.

סעיף 865.

סעיפים 881 עד 940, ועד בכלל.

סעיף 1071.

סעיף 1087.

סעיפים 1192 עד 1223, ועד בכלל.

סעיפים 1660 עד 1675, ועד בכלל.

הסעיפים הבאים במידה שהם מנוגדים להוראתיה של הפקודה הזאת, או אינם מתיישבים איתן: —

חוק הפרוצידורה
 הפלילית העותומני.

סעיפים 1 עד 3, ועד בכלל.

סעיף 59.

סעיפים 61 עד 63, ועד בכלל.

סעיפים 481 עד 487, ועד בכלל.

גורט

נציב עליון.

20 בדצמבר, 1944.

פקודת אפוטרופוס כללי.

מס' 37 לש' 1944.

פקודה הקובעת הוראות בדבר הסדר עזבונות מסויימים בידי האפוטרופוס הכללי ובעניינים הכרוכים בזאת.

חוק יחוק בידי הנציב העליון לפלשחינה (א"י), בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י), לאמור: —

1. פקודה זו תיקרא פקודת האפוטרופוס הכללי, 1944. שם קצר.

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים שבצידם, אלא אם יחייב נוסח הכתוב פירוש אחר. פירוש.

„אדם מעוניין לטובת-הנאות" פירושו —

(א) אדם כל-שהוא אשר יהיה זכאי — עם חלוקת העזבון על-ידי בית-המשפט — לחלק

כל-שהוא בו;

(ב) נהנה לפי צוואתו של הנפטר;

(ג) נושה של נהנה כל-שהוא שוויתר על חלקו בירושה;

„אפוטרופוס כללי" פירושו האפוטרופוס הכללי, משנה לאפוטרופוס הכללי, או סגן

אפוטרופוס כללי, שנתמנה לפי סעיף 4;

„אפוטרופוס פרטי" פירושו אפוטרופוס על עזבון שנתמנה על-ידי בית-המשפט, ואינו

האפוטרופוס הכללי;

„אקטיב“ פירושו כל נכסים מיטלטלים ונכסי דלא-ניידי של אדם שנפטר, שעליהם אפשר להטיל את חובותיו והסכומים שהיא כווייש, הם עשויים לשמש לתשלום, או שהם מצויים לצרכי הלוקה, והם כוללים כפרים, ניירות ותעודות ;

„בית-משפט“ פירושו בית-המשפט המחוזי של המחוז, שבו דר הנפטר או שבו היה מקום עסקיו בתאריך פטירתו, או — אם לא היו לנפטר דירה או מקום עסקים בפלשתינה (א״י) — בית-המשפט המחוזי של המחוז שבו נמצא רכוש כל-שהוא. המהווה חלק מעזבונו של הנפטר ; או באין נכסים כאלה — בית-המשפט המחוזי של ירושלים ;

„נכסי דלא-ניידי“ כוללים קרקע של חזקה כל-שהיא, הנאות שהנבענה מקרקע, ודברים מחוברים לקרקע או דבוקים לצמיתות בכל דבר מחובר לקרקע ;

„נכסים מיטלטלים“ פירושה רכוש מכל מין שהוא פרט לנכסי דלא-ניידי ;

„סוכן“ פירושו סוכן האפוטרופוס הכללי שנתמנה לפי סעיף 5 ;

„עדה דתית“ פירושה כפירוש שניתן לביטוי זה ברבריה-הלך במועצה על פלשתינה (א״י), 1922-1939, או בתיקון כל-שהוא להם העומד בתקפו באותו זמן ;

„עזבונו“ כולל כסף, סחורות, תביעות, קרקע, בתים, בניינים וכל סוג של רכוש בין נכסים מיטלטלים, ובין נכסי דלא-ניידי, בין שהוא נמצא בפלשתינה (א״י) ובין במקום אחר ; וכן התחייבויות, זכויות-שימוש וכל סוג של זכות, טובת-הנאה או רווח, בין בהווה ובין בעתיד, בין מסורים ובין על-תנאי, הנובעים מן הרכוש או כרוכים בו ;

„צו אפוטרופוסות“ פירושו צו הבמנה את האפוטרופוס הכללי או איזה אדם אחר אפוטרופוס על עזבונו של אדם שנפטר, בין שצו זה הוא כללי ובין שהוא מצורף להעתק של צוואה, בין שהוא מוגבל בזמן ובין באופן אחר, וכולל קיום צוואה לזכות האפוטרופוס הכללי.

✓
10
נכס
100
100
100

הטלת פקודה.

3. פרט לכל הוראה אחרת בפקודה הזאת תחולנה הוראות הפקודה הזאת רק על הסדר (אפוטרופוסות) עובדן של אזרח פלשתינאי (א״י), שלא היה בשעת פטירתו מושלמי או חבר לעדה דתית, או של אדם חסר-נתנינות שנפטר, ובשעת פטירתו לא היה חבר לעדה דתית.

מינוי אפוטרופוס
1935.

4.—(1) הנציב העליון רשאי למנות אפוטרופוס כללי, משנה לאפוטרופוס כללי, ואותו מספר של סגני אפוטרופוס כללי שיהיה דרוש מזמן לזמן.

(2) האפוטרופוס הכללי יהיה איגוד של יחיד, שיהיה נודע בשם האפוטרופוס הכללי של פלשתינה (א״י), ולו שלשלת ירושה נצחית והוהם רשמי. בכל משא וכתן לשי הפקודה הזאת ובכל משא ומתן משפטי אחר, יתבע ויתבע האפוטרופוס הכללי בשמו זה, ויהיה דרוש להוריע ולהוכיח את רשוהו (ר״ש קבוצה) ואת זכותו בעזבונו המיוחד, שעליו נסוב המשא והכתן, אך לא את רשותו הכללית או את מינויו.

כוחו של אפוטרופוס
כללי יהיה יסוד
פמנות סוכנים.

5.—(1) האפוטרופוס הכללי רשאי למנות מזמן לזמן אדם או בני-אדם, כאשר יישך בעניו, לכהן כסוכנו או כסוכניו בעזבונו מיוחד כל-שהוא, או בכל עניין הנובע מעזבונו כל-שהוא. וכן רשאי הוא להעביר — לפי שיקול דעתו — לידיו של כל סוכן כזה את כל הכוחות או החובות, או כוח או חובה כל-שהם, שהוענקו לו או הוטלו עליו בפקודה הזאת.

(2) סוכן יפעל — מכל הבחינות — בהדרכתו של האפוטרופוס הכללי, שלא יהיה אחראי לכל פעל או חדלון-מעשה של אותו סוכן שאינם כתאימים אל הכוחות או החובות שהועברו לו בידי האפוטרופוס הכללי, או שאירעו שלא באשמתו או מפאת רשלנותו של האפוטרופוס הכללי עצמו.

(3) סוכן ימציא ערבות — כדי הנחת דעתו של האפוטרופוס הכללי — לביצוע תפקידיו, ויקבל שכרו אם במשכורת או באותם דמים שייקבע מזמן לזמן.

התייצבות במשא
ומתן משפטי
בבית-משפט.

6. האפוטרופוס הכללי או הסוכן יהיו זכאים להתייצב בפני בית-משפט כל-שהוא — בין בעצמם ובין עז-ידי באיכות שימנהו בכתב — בכל משא ומתן משפטי, שהאפוטרופוס הכללי משמש בו צד.

7. האפוטרופוס הכללי ושום סוכן מסוכניו לא יהיו אחראים אישית בפני אדם כל-שהוא לרכוש כל-שהוא, שיהיה ברשותו של אדם כל-שהוא בשעת מותו, ועזובו מוסדר בידי האפוטרופוס הכללי או סוכן כל-שהוא מסוכניו, ורכוש זה נמכר על-ידי האפוטרופוס הכללי, או אותו סוכן, אלא-אם ידעו האפוטרופוס הכללי או אותו סוכן, או ניתנה לרס הודעה למעשה — לפני המכירה — כי אותו רכוש לא היה בעצם רכושו של האדם — שעזובו מוסדר בידיהם, ובדרך-כלל לא יהיו האפוטרופוס הכללי או שום סוכן מסוכניו אחראים לכל פעל שעשהו בתוס-לב בשעה שסברו כי הם ממלאים את תפקידיהם או התכוונו לכך, אלא-אם הוכח כי אותו פעל נעשה לא בלבד לא-יחוק, אלא שנעשה בזדון או מתוך רשלנות חמורה:

בתנאי כי במקרה שימכרו האפוטרופוס הכללי, או סוכן כל-שהוא, רכוש כל-שהוא השייך לאדם שלישי, ישולם הסכום שייפדה באותה מכירה לבעל, לאחר שיוכיח את בעלותו, אלא-אם כבר שוכש אותו סכום בפרעון חובותיו של הנפטר או חולק במהלך הסדר העניינים הרגיל, בעוד אשר לא ידעו האפוטרופוס הכללי או סוכנו, ולא ניתנו להם הודעה למעשה, על תביעתו של אותו אדם על הרכוש שנמכר.

8. ממשלת פלשתינה (א"י) תהיה אחראית לשלם מאוצרה את כל הסכומים שיהיו נדרשים לשם פריעת התחייבות כל-שהיא שהאפוטרופוס הכללי היה הייב לפרעה באופן אישי אילו היה אפוטרופוס פרטי, פרט אם תהיה התחייבות כזאת, שהאפוטרופוס הכללי — או סוכן כל-שהוא — לא היו יכולים למנעה מתוך זהירות מסתברת, ובשום מקרה מן אותם המקרים לא יהיו האפוטרופוס הכללי, או ממשלת פלשתינה (א"י), אחראים אחריות כל-שהיא.

9.—(1) מקום שנפטר בפלשתינה (א"י) אורח פלשתינאי (א"י), שאיננו בשעת פטירתו מושלמי, או חבר עדה דתית, או אדם חסר-נתינות, שאיננו חבר עדה דתית בשעת פטירתו, יודיע מיד הרופא הממשלתי הבכיר במחוז, שבו אירע מקרה המות, על מקרה המות לאפוטרופוס הכללי.

(2) מקום שנפטר נתין פלשתינאי (א"י), שאיננו בשעת פטירתו מושלמי, או חבר עדה דתית, או אדם חסר-נתינות, שאיננו חבר עדה דתית בשעת פטירתו, במקום אחר שלא בפלשתינה (א"י), והניח אחריו רכוש בתחומי פלשתינה (א"י), יודיע מיד כל פקיד ציבורי, שלו נודע דבר המיתה מכה תפקידו, את הדבר לאפוטרופוס הכללי, ומציא לאפוטרופוס הכללי אותם פרטים על אותו רכוש שיהיה ביכלתו להמציאם.

10.—(1) משיקבל האפוטרופוס הכללי הודעה על מותו של אורח פלשתינאי (א"י), שלא היה בשעת פטירתו מושלמי, או חבר עדה דתית, או אדם חסר-נתינות, שלא היה חבר עדה דתית בשעת פטירתו, שנשלחה אליו בהתאם להוראות סעיף 9, או משיקבל ידיעה על מקרה מות כזה באופן אחר, יורה האפוטרופוס הכללי לערוך חקירות, כדי לברר אם חלות הוראות הפקודה הזאת על עזובו של הנפטר; ומקום שנוכח האפוטרופוס הכללי בתוצאות חקירותיו כי הוראות הפקודה הזאת חלות על עזובו של הנפטר, וכי —

(א) הנפטר הניח צוואה שלפיה —

(1) האפוטרופוס הכללי נתמנה מבצע; או

(11) לא נתמנה שום מבצע; או

(111) נתמנה מבצע, אלא שאותו מבצע נפטר לפני הנפטר הגדון, ויתר על תעודת

קיום-צוואה, או אינו יכול או אינו רוצה לפעול מטעמים אחרים; או

(ב) הנפטר הניח אחריו צוואה, אולם לא הוגשה כל בקשה על מתן תעודת קיום-צוואה

עליה; או

(ג) הנפטר מת בלא צוואה, אולם לא הוגשה כל בקשה על צוואה, או על כתב-תעודה

או הצהרה בדבר ירושה, שבתקפה אפשר יהיה לחלק את עזובו של הנפטר,

רשאי האפוטרופוס הכללי לפנות אל בית-המשפט בבקשה על צוואה על עזובו של אותו נפטר:

בתנאי שבכל אחד מן המקרים הנקובים בפסקאות (ב) או (ג) שלעיל לא יפנה האפוטרופוס הכללי בבקשה להעניק לו צוואה לפני תום שישה חדשים מתאריך מותו של הנפטר, אלא-אם נוכח לדעת, כי נחוץ או ראוי לעשות כן לטובת העזוב.

אפוטרופוס כללי
וסוכניו אינם
אחראים אישית
לפעלים שבוצעו
בשעת פטויו
תפקידיהם.

אחריותה של
ממשלת פלשתינה
(א"י).

הודעה על סיומת
ספוימות תימסר
לאפוטרופוס כללי.

הענקת צוואה
לאפוטרופוס כללי.

(2) כקום שנוכח בית־המשפט לדעת — לאחר שפנה אליו האפוטרופוס הכללי בבקשה לפי סעיף־קטן (1) — כי אמנם נתקיימו העניינים שעליהם נדרש האפוטרופוס הכללי להוכיח לדעת לפי אותו סעיף־קטן, ייענה בית־המשפט בבקשה, אלא־אם יובא טעם מספיק שלא לעשות כן; ומשיינתן אותו צו, יוקנה עזבונו של הנפטר לאפוטרופוס הכללי, ויוסדר בידיו בהתאם להוראותיה של הפקודה הזאת.

(3) שום דבר הכלול בסעיף זה אין לראותו כאילו הוא בא לאסור על —

- (א) אדם כל־שהוא — פרט למושלמי, שהנהלת עזבונו היא בגדר שיפוטו של בית־דין דתי מושלמי — למנות את האפוטרופוס הכללי למבצעה של צוואתו, ומשיעשה כן תחולנה הוראות הפקודה הזאת על הנהלת עזבונו; או
- (ב) בית־המשפט למנות את האפוטרופוס הכללי אפוטרופוס (מסדיר), בין לבדו ובין ביחד עם אדם או בני־אדם אחרים כל־שהם, על עזבונו כל־שהוא, שהסדרו הוא בגדר שיפוטו של בית־המשפט.

איו ליחו כל
צו־הסדר או צו־קיום
— צוואה בלא הודעה
על בקשה
לאפוטרופוס כללי.

11.—(1) לא יוענק כל צו־הסדר או צו קיום־צוואה לאדם כל־שהוא על עזבונו, שעליו יכול האפוטרופוס הכללי לבקש — לפי סעיף־קטן (1) של סעיף 10 — מבית־המשפט כי יעניק לו צו־הסדר עליו, אלא־אם ועד־אשר יביא המבקש לבית־המשפט הוכחה, כי האפוטרופוס הכללי סירב להסדיר את העזבונו הנ"ל, או הוכחה שמסר הודעה בכתב לאפוטרופוס הכללי — לפחות ארבעה־עשר יום מראש — כי הוא מתכוון לבקש שיעונק לו צו כזה.

(2) לא יפנה אדם כל־שהוא בבקשה אל בית־המשפט, כי יוענק לאפוטרופוס הכללי צו־הסדר על עזבונו של אדם שנפטר, אלא־אם ועד־אשר יביא לבית־המשפט הוכחה, אשר מסר הודעה בכתב לאפוטרופוס הכללי — לפחות ארבעה־עשר יום מראש — כי מתכוון הוא לבקש שיעונק צו כזה.

(3) משיקבל האפוטרופוס הכללי הודעה כל־שהיא שנמסרה בהתאם לסעיף־קטן (1) או לסעיף־קטן (2), רשאי הוא לבקש מן המבקש להמציא לו — במשך אותו זמן ובאותה צורה העשויים להיקבע — את כל אותם השרטים, שהיו עלולים — במידה מסתברת — להידרש־לו, כדי שיוכל להחליט אם להתנגד להענקת אותו צו או להסכים לכך.

12. כל־אימת שהאפוטרופוס הכללי מתכוון להגיש בקשה כי יוענק לו צו־הסדר על עזבונו של נפטר יורה לפרסם הודעה על כוונתו לעשות כן בעתון הרשמי ובעתון מקומי, לפחות ארבעה־עשר יום לפני שגיש את הבקשה; ויהיו רואים את הוצאות הפרסום הנה בכל מקרה כהוצאה הכרוכה בצוואה, שתשלם מעזבונו של הנפטר, בין אם יוסדר עזבונו זה בידי האפוטרופוס הכללי ובין — בידי אדם אחר כל־שהוא:

בתנאי כי בכל מקרה, שבו יוכח בית־המשפט לדעת כי קיים חשש פן ייגנב העזבונו, או חלק כל־שהוא ממנו, או ילך לאיבוד, יישמד או ייגזק, או כי השתיית הבקשה עשויה להביא לידי הוצאות מרובות, אפשר יהיה לוותר על אותה הודעה.

13.—(1) בכל זמן לאחר שהוענק צו־הסדר לאפוטרופוס הכללי, לפי פקודה זו, רשאי כל אדם המעוניין לטובת־הנאתו בעזבונו, שעליו הוענק אותו צו־הסדר, לפנות לבית־המשפט בבקשה להפקיע אותו צו ולהעניק צו־הסדר לו או לאדם אחר כל־שהוא; בתנאי כי לא תוגש שום בקשה כזאת אלא־אם ועד־אשר יביא המבקש לבית־המשפט הוכחה כי מסר הודעה בכתב לאפוטרופוס הכללי — לפחות ארבעה־עשר יום מראש — על כוונתו להגיש בקשה כזאת.

(2) משתוגש בקשה כזאת, רשאי בית־המשפט — לאחר שישמע את האפוטרופוס הכללי, אם יתייצב בפניו — להפקיע את צו־ההסדר, שהוענק לאפוטרופוס הכללי, ולהעניק צו־הסדר למבקש או לאדם אחר כל־שהוא, מתוך כפיפות לאותם הגבלות ותנאים אשר יראם נכונים; בתנאי כי לא תוגש שום בקשה כזאת אלא־אם ועד־אשר יביא המבקש לבית־המשפט (א) נוכח בית־המשפט לדעת כי המבקש לא השהה את הגשת בקשתו הנ"ל השהייה בלתי־מסתברת; וכן

(ב) אם תוגש הבקשה בידי אדם, שהיה דר בפלשתינה (א"י) בתאריך הענקת אותו צו, תוגש במשך שנה אחת לאחר אותו תאריך.

הפקעת הענקתו
ש צו־הסדר
לאפוטרופוס הכללי,
והענקתו לאדם אחר.

הודעה על בקשה
שמתכוון אפוטרופוס
1955 להגיש.
35/40 אל 13 אל
36 אל 1435
13 אל 13
44.01

(3) עם הסקעת צו-הסדר, שהוענק לאוטורופוס הכללי, והענקת צו-הסדר לאיזה אדם אחר — לפי הוראות סעיף-קטן (1), תיפסקנה כל טובת-ההנאה, כוחותיו, זכויותיו וחובותיו של האוטורופוס הכללי בעזבונו שעליו הוענק אותו צו-הסדר, וכן כל התחייבויותיו של האוטורופוס הכללי ככות תפקידו זה לפי כל חוזה או הסכם שערך בקשר אל אותו עזבונו או חלק כלשהוא ממנו; ואותו חלק של העזבונו שיישאר ללא הסדר של האוטורופוס הכללי יוענק לאדם, שלו הוענק אותו צו-הסדר, אולם מתוך כפיפות לכל החוקים וההסכמים החוקיים, שנערכו עד אז, הנוגעים לאותו עזבונו, ומתוך כפיפות להקצבתם ושילומם של אותם יציאות, תשלומים, דמים, שעבודים והוצאות שנתחייבו בהם — מתוך הסתברות — בשעת הסדר של אותו עזבונו.

14.—(1) למרות כל הכלול בכל פקודה או חוק אחרים, כל מקום שהוענק צו-הסדר לאוטורופוס הכללי לפי הפקודה הזאת, יהיה מותר לבית-המשפט, פרט למקרים הרשומים להלן, להכריע — לפי בקשת האוטורופוס הכללי, או נושה כלשהוא של העזבונו או אדם כלשהוא המעוניין לטובת-הנאתו בעזבונו שעליו ניתן צו-הסדר — בכל סכסוך, תביעות ודרישות על העזבונו, וליתן כל אותם צווים ואותן הוראות, בין כלליים ובין מיוחדים, אשר יראם נכונים, על גבייתו, מכירתו, השקעתו, העברתו מרשות לרשות או הסדרו של אותו עזבונו:

בתנאי שבהל מקרה שהוא, שבו יתלבן לבית-המשפט כי אין זה מן הראוי שהעניין הנידון יוכרע כנ"ל, יהיה בית-המשפט רשאי להורות כי יוחל באותו משא ומתן משפטי אשר יהיה נראה לו נאות לשם הכרעה כחוק בעניין הנ"ל.

(2) תהיה זו זכות לערער בפני בית-המשפט העליון, היושב בדין כבית-משפט לערעורים אזרחיים, על הכרעה, צו או הוראה כלשהם של בית-המשפט, שניתנו לפי סעיף-קטן (1), אולם לא יוגש כל ערעור על הוראה כלשהיא של בית-המשפט לפי התנאי לסעיף-קטן (1).

15.—(1) מקום שההל נושה או תובע אחר כלשהוא במשא ומתן משפטי על האוטורופוס הכללי, יהיה אותו נושה או תובע צפוי לשלם את הוצאות המשפט, אלא-אם יוכיח כי סנה בכתב לאוטורופוס הכללי — לפחות חרש ימים לפני שההל במשא ומתן המשפטי — בבקשה לפרוע את הביעתו, וציין את סכומה ושאר פרטיה, וסמך אותה על אותן הוכחות שהאופורט פ'ס הכללי היה עשוי לדרשן ממנו — במידה מסתברת — לפי מסיבות התיבעה. (2) שום נושה או תובע לא יהיה זכאי לקבל — רק מפני זה בלבד שהשיג פסק-דין לטובתו בכל משא ומתן משפטי כזה — מן האקטיב של הנפטר חלק, שלא יהיה שווה לפי יהס לחלקיהם של שאר הנושים והתובעים, אלא בהתאם להוראותיהם של פקודה או חוק כלשהם.

16.—(1) מקום שמת אדם, שהוא חבר בשותפות העוסקת בעסקים בפלשתינה (א"י), והשאיר עזבונו, שעליו רשאי האוטורופוס הכללי לפנות — לפי סעיף-קטן (1) של סעיף 10 — בבקשה להעניק לו צו-הסדר, ימצא השותף או השותפים שנתרו בחיים הודעה מלאה ונכונה על עסקי השותפות — בזמן אותו מקרה מות — לאוטורופוס הכללי בהקדם האפשרי, ועל-כפנים לא-יאחר מחדשים לאחר פטירתו של אותו אדם: בתנאי כי מקום שאין שותף שנתרו בחיים נמצא בפלשתינה (א"י) בזמן אותו מקרה מות, ימצא אותה הודעה השותף הנותר בחיים שיגיע ראשונה לפלשתינה (א"י) — לאחר אוחו מקרה מות — במשך חרשיים לארר בואו. (2) ההודעה, שיש להמציאה לאוטורופוס הכללי על-פי סעיף-קטן (1), תאומת בהצהרה בשבועה, והכל תכיל —

(א) פרטים על נכסי דלא-ניידי של השותפות, לכרות את שוויים;

(ב) פרטים על מזומנים של השותפות, בין אלה שבקופתה ובין אלה שבבנק;

(ג) פרטים על החובות המגיעים לשותפות, בין הרשומים בפנקס ובין האחרים, בציון שמותיהם וכרזבותיהם של החייבים;

(ד) פרטים על כל-יחסה, הכיסדה, המכונות, המחאמים (ח"ים פתוחה; ח"ו שווייה; אל"ף צרוייה) ושאר נכסים מיטלטלים כלשהם של השותפות, שלא נכללו בטעמים הקודמים;

בית-המשפט יפסוק
בסכסוכים לפי
בקשה.

תביעות משפטיות
על אופורופוס כללי.

מקום שנפטר הוא
חבר בפירמה,
ימצא השותף
שנתרו בחיים
הודעה בשבועה.

(ה) פרטים על התחייבותיה של השותפות, לרבות שמותיהם וכתובותיהם של הנושים, וכן

(ו) כל אותם פרטים אחרים, שהאפוטרופוס הכללי עשוי לדרוש לאחר מסירת הודעה מסתברת.

(3) שותף כל־שהוא שנתר בחיים יביא — לשם ביקורת — למשרדו של האפוטרופוס הכללי — אם יבקשהו האפוטרופוס הכללי, לעשות כן — כל ספרים, ניירות ותעודות מכל מין שהוא, השייכים לשותפות, ו תיר לאפוטרופוס הכללי או לבא־כחו — שהרשהו בכתב על־כך — לערוך ביקורת מלאה וללא כעצור של כל מקומות השותפות או רכושה. (4) אדם כל־שהוא, שאינו ממלא אתר הוראה כל־שהיא מהוראות סעיף זה, יאשם בעבירה, ומשיתחייב ב־ן יהיה צפוי למאסר של שישה חדשים או לקנס של מאה פונט, או לאותם שני ענשים כאחד.

17.—(1) אם יש לאפוטרופוס הכללי סיבה לסבור או לחשוש כי מגיע מאדם כל־שהוא, והלה חייב לנפטר, שאת עזבונו הוא מסדיר, כל משכורת, שכר, תגמולים או דמי־עמילות, יכול הוא לבקש מאורו אדם — בהודעה בכתב — להמציא לו, במשך תקופה שתהיה רשומה באותה הידעה ולא תפחת מארבעה־עשר יום, הודעה מאומתת בהצהרה בשבועה, שתציין את הסכום המגיע כנ"ל, ותפרט פרטים מלאים על אופן חישובו, או תאמר כי אין שום סכום מגיע לנפטר, הכול לפי העניין.

(2) כל אדם, אשר לא ימלא אתר דברי כל הודעה כזאת, יאשם בעבירה, ויהיה צפוי, משיתחייב בדיון, למאסר של שלושה חדשים או לקנס של חמישים פונט, או לאותם שני ענשים כאחד.

18. האפוטרופוס הכללי, יעשה את הדברים הבאים ככל עזבון שיסדיר אותו —

(1) יערוך אינזונטר שלם של העזבון, וינהל חשבון של כל ההכנסות, התשלומים העיסוקים בעזבון;

(11) ישמור בידו את כל המכתבים שנתקבלו והעתקי כל המכתבים שכתבם וכל תעודות, מכתבים וניירות השייכים לעזבון או נוגעים בו;

(111) משיגיש אדם כל־שהוא, המעוניין בעזבון לטובת־הנאתו, בקשה בכתב, ומשישלם אותו אדם את הדמים שנקבעו לכך, יתיר לו לעיין בכל תעודה שתהיה נקובה בבקשה, פרט לזכרונות־דברים ורשימות פרטיות, הנוגעות לעניין, ויוציא העתק של כל תעודה כזאת;

בתנאי כי האפוטרופוס הכללי יהיה רשאי להשמיד — לפי שיקול דעתו — כל פנקסים, ניירות פרטיים, חשבונות, קבלות, תזכירים ושאר תעודות כיוצא באלה, אשר קיבלם יחד עם העזבון, אם יש לו סיבה מסתברת להאמין כי אין להם ערך, וכי בני־האדם הזכאים בהם אינם תובעים אותם במשך שנתיים לאחר פטרו (פ"א שוואית; ט"ת קמוצה) לפי סעיף 30.

19.—(1) כל־אימת שימסור בית־המשפט הסדר עזבון לאפוטרופוס הכללי, יגרום האפר־טרופוס הכללי לכך כי תפורסם הודעה בעתון הרשמי ובעתון מקומי, שבה יבקש מאת נושים ואנשים אחרים, שיש להם תביעות על העזבון, להגיש ולהוכיח את תביעותיהם על העזבון, באותו אופן שיקבע, ובתאריך או לפני התאריך שיהיה נקוב באותה הודעה, ואשר לא יפחת ככדי הודש אחד לאחר התאריך פרסום אותה הודעה בעתון הרשמי.

(2) האפוטרופוס הכללי רשאי לדרוש מתובע כל־שהוא כי יוכיח לו בתודעה בשבועה או בדרך אחרת, במשך התקופה האמורה לעיל או במשך כל תקופה נוספת שיתנה עליה, את תקפה של תב־עתו או יחל במשא ומתן משפטי שיכוונן את תביעתו.

(3) כתום אותה תקופה, יהיה האפוטרופוס הכללי בן־הריון לחלק את האקטיב, או חלק כל־שהוא ממנו, לשם פרעון אותן תביעות מותרות, שהוכחו בזניו, מתוך התחשבות בתביעה כל־שהיא אשר עליה הוחל במשא ומתן משפטי כפי שנקבע בסעיף־קטן (2), ואם אי־אפשר לפרוע את התביעות האלה כולן, שלם ישלם דיווידנדה עליהן; אם יגבה כל אקטיב נוסף לאחר פרעון אותם תשלומים, ישלם — אם עדיין לא נפרע חלק כל־שהוא מן החובות שהוכחו — את החלק הזה, וכן כל תביעה שהוכחה לאהר־מכן בפניו, או דיווידנדה עליה; אולם, שלם ישלם תחילה לחשבון אותם החובות, שהוכחו בפניו לאחר

כוח לבקש
הודעה בשבועה
על המשכורת וכו'
המגיעים לנפטר.

אפוטרופוס כללי
יערוך אינזונטר
וינהל חשבונות.

הודעה לנושים
ולתובעים.

התשלום הראשון, דייווידנדה במתכונת סכומיהם, בשיעור שווה לדייווידנדה ששולמה לנושים אשר הוכיחו את חובותיהם קודם לכן.

(4) לאחר סילוק כל חובות, דמים והוצאות שהיו כרוכים בגבייה, בהנהלה ובהסדר באותו עזבון, שלם ישלם האפוטרופוס הכללי את התותרת לבני-האדם הוכאים בה לטובת-הנאתם, ומקום שכל בן-אדם כזה יושב מחוץ לפלשתינה (א"י), אפשר למסור את התשלום לסוכנו או לבא-כוחו, המורשה כחוק לקבלו, או בשילום שישלח במכתב רשום, ואחו שילום יהי רואים אותו שווה-ערך לתשלום.

(5) שום דבר הכלול בסעיף זה לא יפגע בזכות כל-שהיא של נושה או תובע אחר כל-שהם לתבוע את האקטיב או חלק כל-שהוא ממנו מידי אדם כל-שהוא שעלול היה לקבלם כסידרו.

20.—(1) אם — לאחר התשלום לכל אותם תובעים שאפשר היה למצאם, ופרעון כל יתרה שלא נתבעה.

תביעות שהוגשו והודו בהם או הוכיחו, מן העזבון שהאפוטרופוס הכללי מסדירו — עדיין נשאר סכום המגיע לתובע שאי-אפשר למצאו, או יתרה שעליה לא הוכיח שום אדם תביעה, או ששום אדם אינו זכאי בה לטובת-הנאתו, פרסם יפרסם האפוטרופוס הכללי הודעה — בעתון הרשמי ובעתון מקומי — שתודיע את העובדה הזאת, ותבקש מכל בני-אדם, שיש להם תביעה עליה, להגיש לו את תביעותיהם.

(2) כתום חמש שנים מיום פרסום הודעה כזאת בעתון הרשמי שלם ישלם האפוטרופוס הכללי לקופת ההכנסה הכללית של פלשתינה (א"י) כל אותם סכומים שנשארו בלתי-מסולקים בידו, ועליהם לא הוכחה כל תביעה, ולאחר-מכן יהיה הנציב העליון רשאי להעביר אותם סכומים, או חלק כל-שהוא מהם, לרשותו של כל קרוב מקרובי הנפטר, או לאדם אחר שיש לו או עלולה להיות תביעה עליהם, או לחלק את הנ"ל ביניהם לפי אותן ידות או אותו אופן אשר יהיו נראים לו נכונים לפי ראות עיניו המוחלטת:

בתנאי ששום דבר הכלול בסעיף-קטן זה לא יפגע בזכות כל שהיא של נושה או תובע אחר כל-שהם לתבוע את האקטיב, או כל חלק ממנו, שידי ממשלת פלשתינה (א"י) או בידי אדם כל-שהוא שהיה עשוי לקבל את הנ"ל מידי הנציב העליון לפי סעיף-קטן זה כסידרם.

21.—(1) שלם ישולמו לאפוטרופוס הכללי — מכל עזבון שיסדירו — דמים, בהתאם דמים והוצאות.

לדרגה הרשומה בתוספת או לפי אותם שיעורים שיהיו נקבעים כזמן לזמן.

(2) האפוטרופוס הכללי יהיה זכאי להחזיר לעצמו תשלום כל-שהוא, אשר שילמוהו הוא או סוכנו בעניין כל עזבון שהוא מסדירו.

(3) כל-אימת שהאפוטרופוס הכללי רואה צורך להעסיק — לטובת עזבון שהוא מסדירו — גבלרים או עוררים אחרים, הרשות בידו לעשות כן, וההוצאות הכרוכות בזאת תהוינה שעבוד על העזבון.

(4) הדמים, הדישויבים והחזרות-התשלומים, שהורשו. בסעיפים-הקטנים (1), (2) ו-(3) ובסעיף 22, יהיו שעבוד ראשון על יתרת העזבון, שתישאר לאחר תשלום הוצאות הקבורה ואלה שפורטו בצוואה, ואפשר לנכותם ככל כספים שהאפוטרופוס הכללי מקבלם במשך ימי ההסדר. כל דמים כאלה ישלםם האפוטרופוס הכללי לקופת ההכנסה הכללית של פלשתינה (א"י).

22. כחוו של האפוטרופוס הכללי יהיה יפה — וכוח זה בא להוסיף על כל כוח הוצאה הוצאה אחר שמותר לו להשתמש בו, ולא לגרוע ממנו — להוציא הוצאה —

(א) על כל אותם פעלים, העשויים להיות נחוצים, לשם טיפול והנהלה נאותים בכל רכוש השייך לעזבון כל-שהוא שהוא מסדירו; וכן

(ב) — באישורו של בית-המשפט — על כל אותן השבחות העשויות להיות מסתברות ונאותות במקרה של אותו רכוש.

23. האפוטרופוס הכללי רשאי — מתוך כפיפות לרצון כל-שהוא שעשוי להביעו אדם כל-שהוא, המעוניין בעזבונו של הנפטר לטובת-הנאתו הוא עצמו — להעביר מרשות לרשות את רכוש העזבון הנמצא בהנהלתו, בין בכללו ובין בחלקו, בין במכירה פומבית ובין בהסכם פרטי, ככל אשר יהיה לטובת העזבון לפי ראות עיניו, לאחר שיגרום כי

כוח להוציא הוצאה לטיפול, הנהלה והשבחות.

כוח להעביר רכוש מרשות לרשות.

תפורסם בעתון מקומי הודעה על כוונתו לעשות כן, ובאותה הודעה יבקש להציע הצעות לקניית אותו רכוש.

אקטיב שיתקבל
מחוצה-לארץ.

24. מקום שהאפוסטרופוס הכללי מקבל אקטיב, השייך לעובון שהוא מסדירו, אך בזמן מותו של הנפטר נמצא האקטיב מחוצה-לארץ, ינהג באותו אקטיב באותו אופן שהוא נהג באקטיב שהיה מצוי בארץ בזמן מותו של הנפטר.

מינוי אדם שיקבל
חלקו של קטן.

25. מקום שקטן הנהג הנהגה מעובון שהאפוסטרופוס הכללי מסדירו, יכול בית-המשפט למנות — לפי בקשתו של האפוסטרופוס הכללי — את אביו או את אמו של אותו קטן, או איזה אדם נאות אחר, לקבל את חלקו של אותו קטן למענו, ומשנתמנה אותו אדם, רשאי האפוסטרופוס הכללי לשלם את חלקו של אותו קטן לאותו אדם למען אותו קטן, והקבלה שתינתן בידי אותו אדם תהיה פטר גמור ומלא של האפוסטרופוס הכללי, מבחינת אותו חלק.

לצורך סעיף זה פירושו של המונח „קטן” הוא כל אדם שלא מלאו לו 18 שנה.

חלוקת נכסי
דלא-ניידי.

26. אדם כל-שהוא, המעוניין לטובת-הנאתו בנכסי דלא-ניידי, שהוקנו לאפוסטרופוס הכללי, רשאי לפנות לבית-משפט מוסמך בבקשה לחלקם; ואם נזכר אותו בית-משפט כי חלוקה כזאת תהיה לטובתם של כל המעוניינים, יוכל לצוות לחלק את הנכסים דלא-ניידי, וצו של אותו בית-משפט תהיה נודעת לו נשקות להקנות לכל אדם, שהוקצה לו חלק, את הנכסים דלא-ניידי שהוקצו לו כנ”ל; ואם תיעשה אותה הקצאה מתוך כפיפות לשעבוד לסכום כסף כל-שהוא, שיש לשלכו לכל צד מעוניין אחר כדי להביא את החלוקה לכלל שוויון, יהיה נודע לאותו שעבוד תוקף בהתאם לכל אותם הדברים והתנאים, הנוגעים לזמן התשלום או לאופן התשלום או לכל עניין אחר, שיהיו מפורשים באותו צד.

27. (1) למרות כל דבר הכלול בכל פקודה או חוק אחרים לא יהיה האפוסטרופוס הכללי נדרש —

אפוסטרופוס כללי
לא יירש ליתו
ערוכה או להישבע
או לשלם מיר
דמי בית-משפט.

(א) לאמת, מלבד בחתימה, בקשה או תעודה אחרת כל-שהן שישגישן — לפי הוראות הפקודה הזאת, ואם לא תהיינה העובדות, שתצויינה באותן בקשה או תעודה בגדר ידיעתו האישית של האפוסטרופוס הכללי עצמו, יוכל כל אדם, המוסמך לבצע את האיכות, להוסיף הערה עלי-כך, ולאמת בחתימתו את הבקשה או התעודה; (ב) לחתום על כל שטר-ערכות להסדר, או ליתן ערובה אחרת, בהינתן לו — כאפו-טרופוס כללי — צו-הסדר;

(ג) לשלם דמי בית-משפט כל-שהם עם הגשת בקשה כל-שהיא לבית-המשפט, כדי שזה האחרון ימנהו — כאפוסטרופוס כללי — למסדיר עובון או רכוש כל-שהוא:

בתנאי שאם בהמשך לאותה בקשה מתמנה האפוסטרופוס הכללי למסדיר עובון או רכוש כל-שהוא, שלם לבית-המשפט — אם וכאשר תעמודנה לרשותו קרנות של אותו עובון או רכוש — דמים, שיש לשלם על אותה בקשה, מתוך אותן קרנות. (2) לצרכי סעיף זה, יהיו רואים את העובדות, האמורות בדין-וחשבון של רופא ממשלתי בכיר, או של פקד ציבורי אחר, או על סוכן כל-שהוא של האפוסטרופוס הכללי, או של אדם כל-שהוא, החייב — לפי ההוק או בדרך אחרת — למסור אותו דין-וחשבון לאפוסטרופוס הכללי, כאילו הן בגדר ידיעתו האישית של האפוסטרופוס הכללי.

כוח לחקור כשבועה.

28. כל-אימת שהאפוסטרופוס הכללי רוצה לברר כדי הנחת דעתו — לצרכי הפקודה הזאת — כל שאלה עובדתית, הוא רשאי לחקור בשבועה (ובזאת מייפלים את כוחו להשיב) אדם כל-שהוא, המסכים מרצונו הטוב להיחקר כך על-ידו באותה שאלה.

ערות-שקר.

29. אדם כל-שהוא המוסר בשבועה — במשך הקירה מורשית לפי הפקודה הזאת — הודעה כוזבת, ואשר הוא יודע או סבור בה כי היא כוזבת או שאיננו סבור שהיא נכונה, יהיו רואים אותו כאילו העיד במתכוון עדות שקר במשא ומתן במשפט, ויהיה צפוי לענשים שנקבעו לשבועת-שוא.

הנשח חשבונות
לבית-משפט ופטר
אפוסטרופוס כללי.

30. (1) כרום הסדר (היא טגולה) עובון, שהאפוסטרופוס הכללי מסדירו, יגיש האפוסטרופוס הכללי לבית-משפט את חשבונותיו הנוגעים לאותו עובון, שיהיו מבוקרים כחוק כאשר נקבע, בצירוף בקשת-פטר; ולאחר שמסר האפוסטרופוס הכללי הודעה — שלא הפחת-ככדי ארבעה-עשר יום — לכל בני-אדם המעוניינים בעובון לטובת-הנאתם, בפרסמו אותה הודעה

בעתון הרשמי ובעתון מקומי, ובפרטו בה את היום ואת השעה, שיקבע בית-המשפט בכירור הבקשה, ידון בית-המשפט בבקשה במעמד כל אדם שיהיה נוכח בשעת הכירור. (2) תעודה מאת בית-המשפט או אחד משופטיו, האומרת כי בית-המשפט נענה לבקשה, תהיה פטר שריר וקיים לזכות האפוטרופוס הכללי בפני כל אדם שהוא.

31. כל הרשומות — שנרשמו בהמשך העסקים הרגיל — בפנקסים שהתנהלו במשרדו של האפוטרופוס הכללי בדבר עובן כל-שהוא, שהוא היה מסדירו, ישמשו עדות מוחזקת על העובדות האמורות בהם בכל משא ומתן משפטי.

32. העתקיהן של רשומות כל-שהן בפנקסים, שהתנהלו במשרדו של האפוטרופוס הכללי, או של תעודה כל-שהיא, הנמצאת ברשותו, בדבר עובן כל-שהוא, שהוא היה מסדירו לפי הזקודה הזאת, אשר הואמרו בהתיכתו של האפוטרופוס הכללי, יתקבלו כעדות ותהיה להם אותה נפקות לגבי עדות מכל הבחינות כנפקותם של הכתבים המקוריים שמהם הועתקו.

33. האפוטרופוס הכללי לא יהיה נדרש, אלא לפי צו מאת בית-המשפט, להראות לעדות — בכל משא ומתן במשפט — כל פנקסים השמורים במשרדו ונוגעים לעובן כל-שהוא, שהוא מסדירו.

34. (1) כקום שכתב אדם, בין בפלשתינה (א"י) ובין מחוצה לה, והניח בתהומי פלשתינה (א"י) רכוש שחלות עליו הוראות הפקודה הזאת, יהיה כל אדם, האוחז בכל רכוש כזה, מצווה להעבירו או מתערב בו באופן אחר — פרט לאותה מידה העשויה להיות נחוצה בתכניות לשם שימורו — בלי שהורשה כדין על-ידי בחוק או בלא הרשאותו של האפוטרופוס הכללי, או המסדר או המתחיל — באופן בתי מותר — למסור כל רכוש כזה לאפוטרופוס הכללי או לסוכנו, משנבקש לעשות כן, יאשם בעבירה; וכל אדם העושה פעל באותו רכוש לשם שימורו, הודע יודיע מיד לאפוטרופוס הכללי פרטים על הרכוש ועל האמצעים שנקט בהם, ואם לא יודיע זאת יאשם בעבירה.

(2) כל אדם, אשר יאשם בעבירה על סעיף זה, יהיה צפוי — משיתחייב בדין — למאסר של שלושה חדשים או לקנס של המישים פונם, או לאותם שני ענשים כאחד, בלי לפגוע בכך בכל אחריות אזרחית שגרים לעצמו על-ידי כך.

35. עובן כל-שהוא בפלשתינה (א"י), השייך — (א) לידיד כל-שהוא, עזינו מיילמי, אשר הסדר עובונו הוא בגדר שיפוטו של בית-דין דתי מושלם, ואינו דר בפלשתינה (א"י), או (ב) כל התאחדות, חברה, אגודה או חב"י של בני-אדם, שאינו מאוגד או רשום בפלשתינה (א"י).

ואין אדם אהראי ממונה עליו, רשאי בית-המשפט להורות בצו — לפי בקשת האפוטרופוס הכללי, או כל אדם המעוניין באוחז עובן או בהנהלתו התקינה לטובת-הנאתו — את האפוטרופוס הכללי לאסוף אותו עובן ולקנות אחיזה בו וכן להחזיק בו, לאהוז בו, לממש ולעבירו כרשותו לצי הוראות בית-המשפט: בתנאי שבית-המשפט לא יצווה על מימוש או העברתו של עובן כזה מרשותו, או מימוש או העברתו של חלק כל-שהוא ממנו, אלא אם נוכח לדעת כי אותם מימוש או העברתו נחוצים ומועילים לטובתו של העובן.

(2) כל-אימת שיתן בית-המשפט צו, לפי הוראות הסעיף הזה, רשאי האפוטרופוס הכללי — (א) לקיים כל תביעה או משא ומתן משפטי על קבלת אותו עובן לידי, וכן (ב) להחזיק בו דו כותך עובן זה כל דמים שמותר לחשבם לפי הפקודה הזאת, ולהחזיר לעצמו כל תשלומים ששילם על אוחז עובן.

(3) בכל זמן שהוא לאחר מתן צו לפי סעיף-קטן (1) רשאי האפוטרופוס הכללי, או אדם כל-שהוא, המעוניין בעובן או בהנהלתו התקינה לטובת-הנאתו, לפנות לבית-המשפט בבקשה כי יפקיע אותו צו ויתן צו אשר יורה כי אדם אחר, שאינו האפוטרופוס הכללי, יסדיר את העובן:

בתנאי ששום בקשה כזאת לא תוגש בידי אדם כל-שהוא, שאינו האפוטרופוס הכללי, אלא אם ועד-אשר יביא המבקש בפני בית-המשפט הוכחה, שכסר לאפוטרופוס הכללי הודעה בכתב, כי הוא מתכוון להגיש אותה בבקשה, לפחות ארבעה-עשר יום קודם לכן.

פנקסי אפוטרופוס כללי יהיו עדות מוחזקת.

העקבים מואמתים.

המצאת פנקסים לעדות.

התערבות ברכושם של הנפגעים.

אפוטרופוס כללי יהיה ממונה על רכוש במקרים מסוימים.

התערבות ברכוש (1).34 אדם כל-שהוא, אשר - בלא שהורשה על-כך כהלכה בחוק או בלא הרשאתו של האפוטרופוס הכללי - קונה אחיזה בכל רכוש בפלשתינה (א"י) של אדם שנפטר, בין שאותו אדם מת בפלשתינה (א"י) ובין מחוזה לה, גורם להעברתו (של הרכוש) או מחערב בו באופן אחר, (והוא רכוש) שבגיננו עשוי להענק לאפוטרופוס הכללי צו אפוטרופסות לפי קביעותיה של הפקודה הזאת, או (שהוא עושה כן) ברכוש כל-שהוא בפלשתינה (א"י), שעליו חלות קביעותיהם של הסעיפים 35, 35א או 36, פרט לאותה מידה שדבר זה עשוי להיות נחוץ באופן דחוף לשימורו של הרכוש, או המסרב או המזניח - שלא בהיתר - מלמסור כל רכוש כזה, או כל חלק ממנו, לאפוטרופוס הכללי או לסוכנו, משנקרא לעשות כן, או - משקנה אחיזה ברכוש כזה, או בכל חלק ממנו לפני תחילת תקפה של הפקודה הזאת - הוא מסרב או מזניח מלמסור אותו או דין-וחשבון עליו לאפוטרופסות הכללי או לסוכנו, משנקרא לעשות כן, יאשם בעבירה וכל אדם העושה פעל כל-שהוא ביחס לכל רכוש לשם שימורו, הודע יודיע מיד לאפוטרופוס הכללי פרטים על הרכוש ועל הצעדים שנקט בהם, ואם יחדל מלהודיע כן, יאשם בעבירה.

(2) כל אדם, אשר יאשם בעבירה לפי הסעיף הזה, יהיה צפוי - משיחייב בדין - למאסר של שלושה חדשים או לקנס של חמישים פונט, או לאותם שני ענשים כאחד, אך בלי לפגוע בכך בכל אחריות אזרחית שהוא עשוי להעמיד עצמו בה.

(הוספה לפי פקודה מס' 44 לשנת תש"ט - 1949)

סמכות לדרוש ידיעות 34א. (א) האפוטרופוס הכללי רשאי לדרוש מכל אדם, על ידי הודעה בכתב, להמציא לו, תוך ארבעה עשר יום מיום קבלת ההודעה, את כל התעודות והידיעות שיסג בידו ואשר יש בהן, לדעת האפוטרופוס הכללי, כדי לגלות עזבון או רכוש שפקודה זו חלה עליו, או כדי לבצע הוראות פקודה זו.

(ב) אדם שלא מילא אחרי הודעה כזאת, אשם בעבירה ודינו מאסר עד שלושה חדשים או קנס עד שלוש מאות לירות או שני הענשים כאחד.

(תיקון לפי פקודה מס' 36 לשנת 1947, בתוקף למפרע מ-28.12.44)

אפוטרופוס כללי יהיה ממונה על רכוש במקרים מסויימים 35. (1) עזבון כל שהוא בפלשתינה (א"י), שאין אדם אחראי ממונה כחוק עליו, והשייך - (א) להתאחדות, חברה, אגודה או חבר אנשים בין שהם מאוגדים או רשומים בישראל ובין שאינם מאוגדים או רשומים בה; או (ב) ליחיד כל-שהוא בין שהוא אזרח פלשתינאי (א"י) ובין שאינו אזרח כן, בין שהוא חבר לעדה דתית, להבדיל ממוסלמי שמרכול עזבונו הוא בגדר שיפוטו של בית-משפט דתי מוסלמי, ובין שאינו חבר לעדה דתית, והוא - (|) אינו דר בפלשתינה (א"י), או (||) היה דר בפלשתינה (א"י) בזמן מותו, ומת בלא להשאיר יורשים חוקיים בפלשתינה (א"י), רשאי בית המשפט להורות בצו - לאחר בקשת האפוטרופוס הכללי, או כל אדם המעוניין לטובת-הנאתו באותו עזבון או במרכולו התקין את האפוטרופוס הכללי לאסוף אותו עזבון ולקנות אחיזה בו, וכן להחזיק בו, לאחוז בו, לממשו ולהעבירו מרשותו לפי הוראות בית-המשפט:

בתנאי שביח-המשפט לא יצווה על מימושו או העברתו מרשות של עזבון כזה, או של חלק כל-שהוא ממנו, אלא-אם נוכח לדעת כי אותם מימוש או העברה מרשות נחוצים או מועילים לטובתו של העזבון.

הוספה לפי פקודה מס' 44 לשנת תש"ט - (1949)

- רכושו של 35א. (א) האפוסטרופוס הכללי או אדם המעוניין ברכושו של נעדר, או בהנהלתו התקינה של הרכוש, ושאי להגיש לבית המשפט בק- שה בדבר הסדר הרכוש של הנעדר.
- (ב) אם הוגשה בקשה כזאת על ידי אדם שאינו האפוסטרופוס הכללי, לא יזקק בית המשפט לבקשה אלא אם הוכיח המבקש שהודיע לאפוסטרופוס הכללי בכתב, לפחות ארבעה עשר יום קודם, שיש בדעתו להגיש אותה בקשה.
- (ג) על פי בקשה בדבר הסדר רכושו של נעדר, ושאי בית המשפט לצוות על האפוסטרופוס הכללי או כל אדם אחר, כטוב בעיניו, לכנס את הרכוש, לתפסו ולהחזיק בו, וכן לממשו ולהעבירו לפי הוראות בית המשפט.
- (ד) בית המשפט לא יורה על מימוש רכושו של נעדר או על העברתו, אלא אם נוכח כי המימוש או ההעברה הם לטובת הרכוש.
- (ה) הוראות פקודה זו הנוגעות לעזבונו של נפטר, וכן הוראות סעיף 35(2), (3) ו-4, תחולנה על רכושו של נעדר בשינויים ובתיאומים שהשימוש בהוראות אלה לגבי רכושו של נעדר יחייב אותם.
- (ו) בסעיף זה "רכושו של נעדר" פירושו רכושו של אדם שעקבותיו נעלמו או רכוש שבעליו אינם ידועים".

הוספה לפי פקודה מס' 44 לשנת תש"ט - (1949)

- 40 (2)(ד) את דרך מסירתו של צו הסדר למנהל רישום הקרקעות, או של צו שניהן לפי סעיף 35, 35א או 36 לפקודה זו, את דרך הרישום בספרי האחוזה של צו מניעה לצדה של זכות שיש יסוד להאמין שיש לה שייכות לנפטר או לנעדר, את דרך ביטולם של הצוים האלה, וכן כל דבר אחר המתייחס או הקשור למסירה או לרישום כדלעיל.

(4) משתוגש בקשה כזאת, רשאי בית-המשפט להפקיע — לאחר שישמע את דברי האפוטרופוס הכללי אם יתייצב בפניו, ואם יווכח לדעת כי לא יהיה בזה משום נזק לענייני העובון כשיעשה הדבר — את הצו שניתן לפי סעיף-קטן (1), ולהורות בצו כי איזה אדם אחר שאינו האפוטרופוס הכללי, יסדיר את העובון.

36. (1) האפוטרופוס הכללי רשאי, לפנות בבקשה על צו להסדיר עובון שבפלשתניה (א"י), של פקד כל-שהוא של ממשלת פלשתניה (א"י), שאינו דר בקביעות בפלשתניה (א"י), אשר מת והניח אחריו עובון בפלשתניה (א"י).

(2) משתוגש בקשה כזאת, יתן בית-המשפט צו — אלא-אם יוכח נימוק מספיק שלא לעשות כן — אשר ירשה את האפוטרופוס הכללי לקבץ ולממש את האקטיב של הנפטר שבתחומי פלשתניה (א"י), לשלם את התחייבויותיו ולמסור את היתרה לידי בא-כוחו האישי החוקי של הנפטר:

בתנאי, כי משיהברר שיש בעובון כדי פרוען כל החובות, יגרום האפוטרופוס הכללי כי כל שעון, תכשיטים, מכהבים או רכוש אחר של אותו נפטר, אשר לפי דענו אין הוא צריך למכרם, יועברו לבא-כוחו האישי החוקי של הנפטר, ואילו אם יתברר שאין בעובון כדי פרוען כל החובות, יעביר האפוטרופוס הכללי אותם שעון, תכשיטים, מכתבים או רכוש אחר של הנפטר לבא-כוחו האישי החוקי של הנפטר רק לאחר שיווכח לדעת כי בא-כוחו האישי החוקי של הנפטר ישלם לו את שווי של אותו רכוש תוך אותו זמן מסתבר שהאפוטרופוס הכללי עשוי לקבעו.

37. בית-דין של עדה דתית רשאי — בין על דעת עצמו ובין לאחר שנדרש לעשות זאת על-ידי אדם כל-שהוא, הבעונין בעובון כל-שהוא לאבת-הנאתו, ובהסכמתם של האפוטרופוס הכללי ושל כל הצדדים שבתביעה משפטית — למנות בצו את האפוטרופוס הכללי להסדיר את עובונו של כל נפטר, שהסדרו הוא בגדר שיפוטו של אותו בית-דין, ומשיינתן צו כזה, יועבר מיד כל משא ומתן משפטי, שהיה הלוי ועוכד בפני בית-הדין שנתן את הצו, לבית-הדין, וכאז ואילך יהיו הסדר העובון וחלוקתו רק בתחומי שיפוטו של בית-הדין בלבד.

38. מקום שכוח קונסול של מדינה זרה יש לה למנות אפוטרופוס על עובון של אדם שנפטר, שהיה בשעת פטירתו אחד מנתיניו של הקונסול, רשאי הוא — בהסכמתו של האפוטרופוס הכללי — למנות לאפוטרופוס כזה, ומשנתמנה כך, תחולנה הוראות הפקודה הזאת על אותו עובון, כאילו נעשה המינוי בידי בית-המשפט לפי הפקודה הזאת. לצרכי סעיף זה יכלול המונח „קונסול” — קונסול כללי, קונסול, סגן-קונסול וכל רשית קונסולרית מוסמכת אחרת, והמונח „נתינו של הקונסול” פירושו כל אדם שהוא נתינו או זכאי בחסותה של המדינה אשר מינתה את הקונסול.

39. הוראות פקודת הירושות, במידה שאינן מתיישבות עם הוראתיה של הפקודה הזאת, או מנוגדות להן, לא תחולנה על הסדר עובון, שעליו חלות הוראותיה של הפקודה הזאת.

40. (1) הנציב העליון רשאי להתקין תקנות שתיטבנה להשיג את תכליות הפקודה הזאת וביצוע הוראותיה.

(2) ובמיחד תוכלנה תקנות אלה לקבוע, מבלי לפגוע בכללותו של הכוח הנ"ל —

- (א) את החשבונות שעל האפוטרופוס הכללי לנהל;
- (ב) את הטפסים, סולמות הדמים, החישובים או גבוליהם של הסוכנים, *סכום (כא) אג'נ'א*;
- (ג) כל עניין שפקודה זו מורה כי יש לקבעו.

תוספת

סולם הדמים.

להסדרו של עובון — דמים שיחושבו לפי הסכום ברוטו, שימומש, או לפי שווי של האקטיב, שייצקף לזכותו של העובון —

מן 1,000 הפונטים הראשונים או חלק מהם	4 %
מן 1,500 הפונטים שלאחריהם או חלק מהם	2 %
מן 2,500 הפונטים שלאחריהם או חלק מהם	1½ %
מן 5,000 הפונטים שלאחריהם או חלק מהם	1 %
מכל סכומים נוספים	¾ %

הסדר עובונותיהם של פקדי ממשלה מסויימים שנפטרו.

בית-דין רתי מסנה אפוטרופוס כללי לאפוטרופוס על עובון.

קונסול מסנה אפוטרופוס כללי לאפוטרופוס על עובון.

חלוחת של פקודת הירושות פרק קל"ה כוח להתקין תקנות.

2. הוצאות נסיעה, קניית אחיזה בעובון ואחיזה, הוצאות משפטיות ושאר הוצאות מסתברות של האפוסטרופוס הכללי — .
  3. עיון בתעודה כל־שהיא, שהותר לפי סעיף 18, כל תעודה . . . . . 50 מיל.
  4. הוצאת כל קטע או העתק של תעודה כל־שהיא לפי סעיף 18, 100 המילים או חלק מהם . . . . . 20 מיל: בתנאי כי הדכיים המינימליים לכל תעודה יעלו כדי 50 מיל.
  5. אישור כל העתק או קטע, שהוא העתק נכון . . . . . 50 מיל.
  6. על כל תשלום לתבוע לפי סעיף 19, על כל סכום ששולם . . . . . 2% .
- גורט
נציב עליון.

20 בדצמבר, 1944.

פקודת מס בעלי־חיים,

מס' 38 לש' 1944.

פקודה הבאה לקבוע הוראות בדבר שומתו, הטלתו וגבייתו של מס על בעלי־חיים מסוימים.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה, בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י), לאמור:—

1. פקודה זו תיקרא — פקודת מס בעלי־חיים, 1944. השם הקצר.
2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים שבצידם, אלא־אם יחייב נוסח הכתוב פירוש אחר:— פירוש.
- "בעל", ביחס לבעל־חי כל־שהוא הרשום בתוספת, כולל אדם כל־שהוא התובע זכות בעלות, כולה או מקצתה, על אותו בעל־חי ;
- "בעל־חי רשום בתוספת" פירושו בעל־חי נקוב בתוספת הראשונה ;
- "יום קבוע" פירושו יום שקבעו הנציב העליון לפי סעיף 5 לתחילת ספירתם של כל בעלי־חיים, או בעלי־חיים כל־שהם, הרשומים בתוספת על הפקודה הזאת ;
- "כפר" פירושו אזור שהוכרו, או שאפשר יהיה להכריזו לאחר־מכן, כפר או יחידה שבשטח לפי סעיף 11 של דברי־המלך במועצה על פלשתינה (א"י), 1929—1939 ;
- "מותקן" פירושו מותקן בתקנות שהתקין הנציב העליון לפי סעיף 20 ;
- "סושר" פירושו אדם כל־שהוא שמינהו מושל מחוז לבצע ספירה או מניין מחדש בבעלי־חיים, הרשומים בתוספת על הפקודה הזאת ;
- "פקיד אדמיניסטרטיבי", פירושו כל פקיד ההנהלה המחוזית, שמינהו מושל המחוז להיות פקיד אדמיניסטרטיבי לצרכי הפקודה הזאת ;
- "שטר בקרה" פירושו שטר שניתן לפי סעיף 12 ;
- "שטר־ספירה" פירושו שטר שניתן לפי סעיף 9 ;
- "תקופת בקרה" פירושה תקופה שמיד לאחר תקופת הספירה, שבה יש לבצע, לפי פקודה זו, מניין־מחדש של בעלי־חיים הנקובים בתוספת ;
- "תקופת ספירה" פירושה תקופה המתחילה ביום הקבוע, שבה יש לבצע, לפי פקודה זו, את ספירת בעלי־חיים הרשומים בתוספת.

חוקי פלשתינה
(א"י) ע' 2738

3. מדי שנה בשנה ישום (יוד חרוקה ; ש"ן ימנית דגושה), יורם, ייגבה וישולם מס שיהיה נודע ונקרא להלן בשם "מס בעלי־חיים"), בהתאם להוראות פקודה זו, על כל בעלי־חיים רשומים בהוספת, שיהיו נמצאים בפלשתינה (א"י) במשך תקופת הספירה או תקופת הבקרה, ויהיה עשוי להשתלם בידי בעליהם של אותם בעלי־חיים :
בתנאי כי —

(א) הוראות פקודה זו לא תחולנה בשנה כל־שהיא על בעל־חי כל־שהוא הרשום בתוספת ואשר —

- (1) אם בקר הוא, אינו גדול מבן שנה אחת, ואם כל בעלי־חיים אחר הוא, הרשום בתוספת, עודנו יונק ביום הקבוע באותה שנה ; או
- (11) הובא לפלשתינה (א"י) מארץ גובלת כל־שהיא לאחר היום הקבוע באותה שנה וישולם עליו מכס ; או
- (111) רכשו של מוסד דתי או מוסד צדקה, המספק שיכון־חינם לאנשים הנמנים